

4. ОСНОВНИ ПОЛОЖЕНИЯ ОТ СЧЕТОВОДНАТА ПОЛИТИКА НА ДРУЖЕСТВОТО

4.1. База за изготвяне на индивидуалния финансов отчет

4.1.1. Променени стандарти и разяснение, които са влезли в сила за финансовата година, започваща на 1 януари 2015 г.

Приетата счетоводна политика на Дружеството е в съответствие със счетоводната политика от предходната финансова година, с изключение на посочените по-долу изменени МСС/МСФО в сила от 01.01.2015 г. Въпреки че измененията в стандартите се прилагат за първи път през 2015 г., те нямат съществен ефект върху годишния финансов отчет на дружеството.

Годишни подобрения на МСФО, цикъл 2011-2013 г. Тези подобрения влизат в сила за годишни отчетни периоди след 01.07.2014 г. (за България от 01.01.2016 г.) и внасят изменения в следните стандарти:

- **МСФО 3 Бизнес комбинации.** Изменението се прилага в бъдеще и с него се уточнява обхватът на изключенията от МСФО 3: (а) и съвместните дейности, а не само съвместните предприятия, са извън обхвата на МСФО 3; (б) това изключение се отнася само за счетоводното отчитане във финансовите отчети на самите съвместни споразумения. Дружеството не е съвместно предприятие и затова изменението няма ефект върху него.
- **МСФО 13 Оценяване по справедлива стойност.** Изменението се прилага в бъдеще и с него се уточнява, че изключението за портфейли в МСФО 13 може да се прилага не само за финансови активи и финансови пасиви, но също и за други договори в обхвата на МСС 39. Дружеството не прилага изключението за портфейли в МСФО 13.
- **МСС 40 Инвестиционни имоти.** В описанието на спомагателните услуги в МСС 40 се прави разграничение между инвестиционен имот и ползван от собственика имот (имот, машина или съоръжение). Изменението се прилага в бъдеще и с него се пояснява, че се прилага МСФО 3, а не описанието на спомагателните услуги в МСС 40, за да се определи дали сделката е покупка на актив или е бизнес комбинация. Дружеството не е придобило активи, за които да прилага МСФО 3 или МСС 40.

КРМСФО 21 Налози. Това разяснение влиза в сила за годишни отчетни периоди след 01.07.2014 г. (за България от 01.01.2016 г.). В него се разглеждат основните въпроси относно признаването на задължението за плащане на налози (данъци, различни от данъците върху дохода), възникващо в съответствие с действащото законодателство. Задължението за плащане на налог следва да се признае, когато се извършва дейността, която поражда задължението за налога в съответствие с приложимия закон. Задължението за налог се признава прогресивно, ако задължаващото събитие - дейността, налагаща плащане на налога, се извършва в течение на определен период (например ДДС); ако задължението за налог възниква след достигането на установен минимален праг, съответният пасив се признава, когато е достигнат минималният праг на дейността.

4.1.2 Издадени или изменени стандарти, които все още не са влезли в сила

По-долу са оповестени стандартите или измененията в стандартите, които са издадени от Съвета по Международни счетоводни стандарти (СМСС), но не са влезли в сила към датата

на финансовия отчет на Дружеството. Дружеството възнамерява да прилага тези стандарти, ако са приложими, когато влязат задължително в сила.

Изменение на МСС 19 Доходи на наети лица - „Планове с дефинирани доходи: вноски от наетите лица”. Изменението се отнася само за тези планове с дефинирани доходи, при които се правят вноски от наетите лица или трети страни според условията на плана. Изменението позволява предприятията да приспадат вноските от разходите за трудов стаж в периода, през който е положен трудът. То влиза в сила за годишни отчетни периоди, започващи на или след 01.02.2015 г. (за България от 01.01.2016 г.). Изменението няма да има ефект върху финансовите отчети на Дружеството. Изменението е прието за приложение в ЕС.

Годишни подобрения на МСФО, цикъл 2010-2012 г. С тези пети по ред годишни подобрения се внасят изменения в следните стандарти: МСФО 2 *Плащане на базата на акции*, МСФО 3 *Бизнес комбинации*, МСФО 8 *Оперативни сегменти*, МСФО 13 *Оценяване по справедлива стойност*, МСС 16 *Имоти, машини и съоръжения*, МСС 24 *Оповестяване на свързани лица* и МСС 38 *Нематериални активи*. Направени са свързани изменения в МСС 37 *Провизии, условни пасиви и условни активи* и МСС 39 *Финансови инструменти: признаване и оценяване* (респ. МСФО 9 *Финансови инструменти*). Повечето изменения влизат в сила за годишни периоди, започващи на или след 01.02.2015 (за България от 01.01.2016 г.). Дружеството не очаква съществен ефект от тези подобрения върху неговите финансови отчети. Подобренията са приети за приложение в ЕС.

Годишни подобрения на МСФО, цикъл 2012 – 2014 г. С тези седми годишни подобрения се внасят изменения в следните стандарти: МСФО 5 *Нетекущи активи, държани за продажба и преустановени дейности*, МСФО 7 *Финансови инструменти: оповестяване*, МСС 19 *Доходи на наети лица*, МСС 34 *Междинно финансово отчитане* и МСФО 1 *Прилагане за първи път на Международните стандарти за финансово отчитане*. Измененията влизат в сила за годишни периоди, започващи на или след 01.01.2016 г. Дружеството не очаква съществен ефект от тези подобрения върху неговите финансови отчети. Подобренията са приети за приложение в ЕС.

Изменение на МСФО 11 Съвместни предприятия - „Счетоводно отчитане на придобивания на дялове в съвместно контролирани дейности”. МСФО 11 е изменен, за да се изисква предприятието, придобило дял в съвместна дейност, която дейност представлява бизнес (както е дефинирано в МСФО 3 *Бизнес комбинации*), да прилага всички счетоводни принципи в МСФО 3 и другите стандарти за бизнес комбинациите, с изключение на тези принципи, които са в противоречие с насоките в МСФО 11 *Съвместни предприятия*. Предприятието следва да оповести изискваната от МСФО 3 и другите стандарти информация за бизнес комбинациите. Изменението се отнася както за първоначалното придобиване на дял в съвместна дейност, така и при придобиването на допълнителен дял в съвместна дейност (в последния случай предишните държани дялове не се преоценяват). Изменението се отнася в бъдеще за придобиване на дялове в съвместни дейности, които представляват бизнес, както е дефинирано в МСФО 3, относно тези придобивания, извършени от началото на първия период, в който се прилага изменението. Признатите стойности за придобити дялове в съвместни дейности, извършени в минали периоди, не се коригират. Изменението влиза в сила за отчетни периоди с начало на или след 01.01.2016

г., като по-ранното прилагане се разрешава. Дружеството не очаква съществен ефект от изменението върху неговите финансови отчети. Изменението е прието за приложение в ЕС.

Изменения на МСС 16 Имоти, машини и съоръжения и МСС 38 Нематериални активи – „Изясняване на приемливите методи на амортизация”. МСС 16 и МСС 38 са изменени, като се пояснява, че метод на амортизация, който се основава на приходи, генерирани от дейност, която включва използване на актив, не е подходящ за имоти, машини и съоръжения. Въвсегда се опровержимото предположение, че такъв вид метод не е подходящ и за нематериален актив, което може да бъде преодоляно само в ограничени случаи, когато нематериалният актив е изразен в мярка за приходи, или когато може да се докаже, че приходите и потреблението на икономически ползи от нематериалния актив са силно зависими. Добавят се насоки, че очакваните бъдещи намаления на продажната цена на актив, който е произведен с използване на актив, може да сочи очаквано технологично или търговско остаряване на актива, което на свой ред може да отразява намаление в бъдещите икономически ползи, произтичащи от актива. Изменението влиза в сила за отчетни периоди с начало на или след 01.01.2016 г., като по-ранното прилагане се разрешава. Дружеството не очаква съществен ефект от изменението върху неговите финансови отчети. Изменението е прието за приложение в ЕС.

Изменения на МСС 16 Имоти, машини и съоръжения и МСС 41 Земеделие – „Земеделие: растения носители”. МСС 16 и МСС 41 са изменени, за да се включат „растенията носители” в обхвата на МСС 16, а не в обхвата на МСС 41, като се позволява такива активи да бъдат отчитани като имоти, машини и съоръжения и оценявани след първоначалното признаване по модела на цената на придобиване или модела на преоценената стойност според МСС 16. Въвсегда се дефиниция за „растения носители” като живо растение, което се използва за производството или доставката на земеделска продукция, се очаква да се добие продукция през повече от един период и е малко вероятно да бъде продадено като земеделска продукция, освен при случайни продажби за получаване на остатъчната стойност (като отпадък). Пояснява се, че продукцията, добита от растенията носители, остава в обхвата на МСС 41. Изменението влиза в сила за отчетни периоди с начало на или след 01.01.2016 г., като по-ранното прилагане се разрешава. Дружеството не очаква ефект от изменението върху неговите финансови отчети, тъй като не разполага с такива активи. Изменението е прието за приложение в ЕС.

Изменение на МСС 27 Индивидуални финансови отчети – „Метод на собствения капитал в индивидуалните финансови отчети”. С изменението на МСС 27 се разрешава инвестициите в дъщерни, асоциирани и съвместни предприятия по избор да могат да се отчитат и по метода на собствения капитал в индивидуалните финансови отчети (освен по цена на придобиване или справедлива стойност). Изменението влиза в сила за отчетни периоди с начало на или след 01.01.2016 г., като по-ранното прилагане се разрешава. Дружеството не очаква да промени оценяването на горния вид инвестиции в индивидуалните си финансови отчети. Изменението е прието за приложение в ЕС.

Изменение на МСС 1 Представяне на финансови отчети – „Инициатива във връзка с оповестяванията”. Изменението разглежда очевидните затруднения за съставителите при изработването на преценки при изготвянето на финансовите отчети. Информацията не следва да бъде неясна, като се обобщава или предоставя несъществена информация.

Съображението за същественост се прилага за всички части на финансовия отчет, дори и когато даден стандарт изисква специфично оповестяване, се прилага съображението за същественост. Пояснява се, че броят на представяните статии в тези отчети може да бъде раздробен или окрупнен, както е подходящо, и допълнителни насоки за междинни сборове в тези отчети, както и пояснение, че делът от другия всеобхватен доход на асоциирани и съвместни предприятия, отчетени по метода на собствения капитал, следва да бъдат представяни общо като една статия въз основа на това дали тя ще бъде или няма да бъде впоследствие прекласифицирана към печалбата или загубата. Изменението на МСС 1 влиза в сила за отчетни периоди с начало на или след 01.01.2016 г., като по-ранното прилагане се разрешава. Дружеството не очаква съществен ефект от изменението върху неговите финансови отчети. Изменението е прието за приложение в ЕС.

Изменения на МСФО 10 Консолидирани финансови отчети, МСФО 12 Оповестяване на дялови участия в други предприятия и МСС 28 Инвестиции в асоциирани предприятия и съвместни предприятия – „Инвестиционни предприятия: прилагане на изключението от консолидация”. Направени са промени в МСФО 10, МСФО 12 и МСС 28, за да се разгледат въпросите, възникващи в контекста на прилагането на изискванията за консолидиране от инвестиционните предприятия майки на дъщерните им предприятия. Промените са следните: (а) освобождаването от изготвянето на консолидирани финансови отчети се разширява и по отношение на междинно предприятие майка, което е дъщерно предприятие на инвестиционно предприятие, дори ако инвестиционното предприятие оценява всички свои дъщерни предприятия по справедлива стойност; (б) дъщерно предприятие, предоставящо услуги, свързани с инвестиционните дейности на предприятието майка, не следва да бъде консолидирано, ако самото дъщерно предприятие е инвестиционно предприятие; (в) при прилагането на метода на собствения капитал за инвестиции в асоциирани и съвместни предприятия инвеститор, който не е инвестиционно предприятие, но има инвестиция в инвестиционно предприятие, може да запази оценяването по справедлива стойност, прилагано от асоциираното или съвместното предприятие, по отношение на неговите дялове в дъщерните предприятия; (г) инвестиционно предприятие, което оценява всички свои дъщерни предприятия по справедлива стойност, предоставя оповестяванията, изисквани за инвестиционните предприятия съгласно МСФО 12 *Оповестяване на дялови участия в други предприятия*. Изменението влиза в сила за отчетни периоди с начало на или след 01.01.2016 г., като по-ранното прилагане се разрешава. Дружеството не очаква ефект от изменението върху неговите финансови отчети, тъй като то не е инвестиционно предприятие. Изменението все още не е прието за приложение в ЕС.

Изменения на МСФО 10 Консолидирани финансови отчети и МСС 28 Инвестиции в асоциирани предприятия и съвместни предприятия – „Продажба или непарична вноска на активи между инвеститора и негово асоциирано или съвместно предприятие”. МСС 28 и МСФО 10 са изменени, за да се поясни третирането на продажба на активи или непарична вноска от страна на инвеститора към негово асоциирано или съвместно предприятие. Изменението изисква пълно признаване във финансовите отчети на инвеститора на печалбите и загубите, възникващи от продажба или дялова вноска на активи, представляващи бизнес (както е дефинирано в МСФО 3 *Бизнес комбинации*). Изисква се частично признаване на печалбите и загубите, когато активите не представляват бизнес, тоест печалба или загуба се признава до степента само на несвързаните инвеститорски

дялове в това асоциирано или съвместно предприятие. Тези изисквания се прилагат независимо от правната форма на сделката – дали продажбата или непаричната вноска се извършва чрез прехвърляне от инвеститора на акции в дъщерно предприятие, което притежава активите (имащо за резултат загуба на контрол върху дъщерното предприятие) или чрез пряка продажба на самите активи. Изменението трябваше да влезе в сила от 01.01.2016 г., но СМСС отложи влизането в сила на изменението за неопределена дата в бъдеще. Дружеството не очаква съществен ефект от изменението върху неговите финансови отчети.

МСФО 14 Регулаторно отсрочени сметки. МСФО 14 позволява на предприятията, които прилагат за първи път МСФО, да продължат да отчитат, с някои ограничени промени, „регулаторно отсрочени салда по сметки“ в съответствие с предишните общоприети счетоводни принципи както при първоначалното прилагане на МСФО, така и в последващите си финансови отчети. Предприятията, които отговарят на условията за прилагане на МСФО 14, не се изисква да правят това, а могат да изберат само изискванията на МСФО 1 *Прилагане за първи път на Международните стандарти за финансово отчитане*. Но предприятие, което избере да прилага МСФО 14 в своя първи финансов отчет по МСФО, трябва да продължи да го прилага и в последващите си финансови отчети. МСФО 14 не може да се прилага от предприятията, които вече прилагат МСФО. Според СМСС МСФО 14 е приложим за годишни отчетни периоди, започващи на или след 01.01.2016 г., като по-ранното прилагане се разрешава. Дружеството не очаква ефект от МСФО 14 върху неговите финансови отчети, тъй като то не е предприятие, прилагащо за първи път МСФО. Стандартът все още не е приет за приложение в ЕС. Европейската комисия реши да не предприема процес на одобрение на този междинен стандарт, а да изчака до изработването на окончателния му вариант.

Изменение на МСС 12 Данъци върху дохода – „Признаване на отсрочени данъчни активи за нереализирани загуби“. С него се пояснява отчитането на отсрочените данъчни активи, свързани с дългови инструменти, оценявани по справедлива стойност в печалбата или загубата. Предвид разбличаващата се практика. Затова с изменението се внасят някои пояснения заедно с илюстративен пример. Пояснява се следното: (а) оценяването на дългов инструмент по справедлива стойност в печалбата или загубата и по цена на възникване за данъчни цели поражда приспадаща се данъчна временна разлика, независимо от това дали държателят на дълговия инструмент очаква да възстанови балансовата му стойност чрез продажба или използване; (а) балансовата стойност на актив не ограничава приблизителната оценка на вероятните бъдещи облагаеми печалби; (в) при преценката за бъдещи облагаеми печалби следва да се изключат данъчните намаления, които са резултат от обратно проявление на приспадащи се данъчни временни разлики; (г) предприятието оценява отсрочения данъчен актив в комбинация с други отсрочени данъчни активи. Когато данъчният закон ограничава оползотворяването на данъчните загуби, предприятието следва да оцени отсрочения данъчен актив в комбинация с други отсрочени данъчни активи от същия вид. Изменението на МСС 12 се прилага от 01.01.2017 г., като се разрешава по-ранно прилагане. То не е прието за приложение в ЕС.

МСФО 15 Приходи от договори с клиенти. МСФО 15 съдържа единен подход за признаване на приходи от всички договори с клиенти, състоящ се от пет стъпки, както

следва: идентифициране на договора с клиента; идентифициране на задълженията за изпълнение в договора; определяне на цената на сделката; разпределение на цената на сделката към задълженията за изпълнение в договора; признаване на приходите, когато (или доколкото) предприятието удовлетвори задължението за изпълнение.

Стандартът предоставя насоки в кой момент да бъдат признати приходите, отчитането на променливо възнаграждение, разходите за изпълнение и спечелване на договора и др. Въвеждат се също и нови оповестявания за приходите. МСФО 15 е приложим за годишни отчетни периоди, започващи на или след 01.01.2018 г., като по-ранното прилагане се разрешава. Дружеството е в процес на оценяване на възможния ефект от МСФО 15 върху неговите финансови отчети. Стандартът все още не е приет за приложение в ЕС.

МСФО 9 Финансови инструменти. МСФО 9 (2014 г.) беше публикуван от СМСС през юли 2014 г. и представлява крайната версия на стандарта. Тя заменя предишните версии на МСФО 9 от 2009, 2010 и 2013 г. МСФО 9 съдържа изискванията за отчитане на финансовите инструменти и ще отмени МСС 39 *Финансови инструменти: признаване и оценяване*. МСФО 9 се отнася за следните области:

- **Класификация и оценяване.** Финансовите активи се класифицират съобразно бизнес модела, при който се държат и управляват финансовите активи, както и характеристиката на техните договорни парични потоци. Версията на МСФО 9 от 2014 г. въвежда категорията „отчитани по справедлива стойност в друг всеобхватен доход“ за някои дългови инструменти. Финансовите пасиви се класифицират по подобен начин както в МСС 39. Съществуват обаче различия в изискванията за оценяване на собствения кредитен риск на предприятието.

- **Обезценка.** Последната версия на МСФО 9 въвежда модела на „очакваните кредитни загуби“ за определяне на загубите от обезценка на финансовите активи, така че вече не е необходимо да е възникнало кредитно събитие, преди да се признае загуба от обезценка.

- **Счетоводно отчитане на хеджирането.** МСФО 9 въвежда нов модел на отчитане на хеджирането, който е в по-голяма степен в синхрон с политиката на управление на рисковете от предприятието при хеджирането на финансови и нефинансови рискови експозиции.

- **Отписване.** Изискванията за отписване на финансови активи и пасиви са пренесени от МСС 39 *Финансови инструменти: признаване и оценяване*.

МСФО 9 е приложим за отчетни периоди, започващи на или след 01.01.2018 г., като по-ранното прилагане се разрешава. Прилагането на МСФО 9 няма да има ефект върху класификацията и оценяването на финансовите активи и пасиви на Дружеството, както и върху отчитане на хеджирането, тъй като такова не се прилага. Стандартът засега не е приет за приложение в ЕС.

МСФО 16 Лизинг. МСФО 16 отменя МСС 17 *Лизинг*. Той се отнася за признаването, оценяването, представянето и оповестяването на лизинговите договори. Стандартът въвежда единен модел за счетоводно отчитане на лизинга при лизингополучателите, като изисква те да признаят активи и пасиви в баланса за всички лизингови договори с изключение на лизинги със срок до 12 месеца или ако лизинговият актив е с малка стойност. Лизингодателите продължават да класифицират лизинговите договори като оперативен лизинг или финансов лизинг, като подходът на отчитане в МСФО 16 по същество не е променен в сравнение с МСС 17. МСФО 16 *Лизинг* беше публикуван от СМСС през януари 2016 г. и следва да се прилага от 01.01.2019 г. По-ранното прилагане се

позволява, ако се прилага едновременно и МСФО 15 *Приходи от договори с клиенти*. При първоначалното прилагане на МСФО 16 предприятията не са задължени да оценяват към датата на първоначалното прилагане дали даден неприключил договор е или съдържа лизинг. Дружеството е в процес на оценяване на ефекта на стандарта върху неговите финансови отчети. МСФО 16 още не е приет за приложение в ЕС.

4.2. Сравнителни данни

Дружеството представя сравнителна информация в този финансов отчет за една предходна година.

Когато е необходимо, сравнителните данни се рекласифицират (и преназначават), за да се постигне съпоставимост спрямо промени в представянето в текущата година.

4.3. Функционална валута и признаване на курсови разлики

Функционална и отчетна валута на представяне на финансовия отчет на дружеството е българският лев. От 1.07.1997 г. левът е фиксиран в съответствие със Закона за БНБ към германската марка в съотношение BGN 1 : DEM 1, а с въвеждането на еврото като официална валута на Европейския съюз - с еврото в съотношение BGN 1.95583 : EUR 1.

При първоначално признаване, сделка в чуждестранна валута се записва във функционалната валута, като към сумата в чуждестранна валута се прилага обменният курс към момента на сделката или операцията. Паричните средства, вземанията и задълженията, като монетарни отчетни обекти, деноминирани в чуждестранна валута се отчитат във функционалната валута като се прилага обменният курс, публикуван от БНБ за последния работен ден на съответния месец. Към 31 декември те се оценяват в български лева, като се използва заключителният обменен курс на БНБ.

Ефектите от курсовите разлики, свързани с уреждането на сделки в чуждестранна валута, или отчитането на търговски сделки в чуждестранна валута по курсове, които са различни, от тези, по които първоначално са били признати, се включват в отчета за всеобхватния доход (в печалбата или загубата за годината) в момента на възникването им, като се третират като "други доходи/(загуби) от дейността" (в печалбата или загубата за годината) и се представят нетно.

4.4. Приходи

Приходите в дружеството се признават на база принципа за начисляване и до степента, до която и по начина, по който стопанските изгоди се придобиват от дружеството и респ. стопанските рискове се носят, както и доколкото приходите могат надеждно да се измерят.

При продажбите на продукция, стоки и материали приходите се признават, когато всички съществени рискове и ползи от собствеността на стоките преминават у купувача.

При предоставянето на услуги, приходите се признават, отчитайки етапа на завършеност на сделката към датата на баланса, ако този етап може да бъде надеждно измерен, както и разходите, извършени по сделката и разходите за приключването ѝ.

Приходите се оценяват на база справедливата цена на продадените продукция, стоки и услуги, нетно от косвени данъци (акциз и данък добавена стойност) и предоставени отстъпки иrabati. (Нота № 1.1.1).

Нетните разлики от промяна на валутни курсове, свързани с парични средства, търговски вземания и задължения, деноминирани в чуждестранна валута, се включват в отчета за всеобхватния доход (в печалбата или загубата за годината), когато възникнат, като се представят нетно към "други доходи/(загуби) от дейността".

При продажби на изплащане, приходът се признава на датата на продажбата без инкорпорираните лихви.

Финансовите приходи се представят отделно на лицевата страна на отчета за всеобхватния доход (в печалбата или загубата за годината) и се състоят от: приходи от лихви по предоставени заеми и срочни депозити, приходи/печалби от сделки с инвестиции в ценни книжа на разположение и за продажба и/или от инвестиции в дъщерни и асоциирани дружества, в т.ч. дивиденди, нетна печалба от курсови разлики от преценка на заеми в чуждестранна валута. (Нота № 1.1.2).

4.5. Разходи

Разходите в дружеството се признават в момента на тяхното възникване и на база принципите на начисляване и съпоставимост, и до степеня, до която това не би довело за признаване на активи/пасиви, които не отговарят на определенията за такива съгласно МСФО.

Разходите за бъдещи периоди се отлагат за признаване като текущ разход за периода, през който договорите за които се отнасят, се изпълняват. (Нота № 1.2.1-6).

Финансовите разходи се представят отделно в отчета за всеобхватния доход (в печалбата или загубата за годината) и се състоят от: разходи за лихви по получени заеми, банкови такси по заеми и гаранции, нетна загуба от курсови разлики по заеми в чуждестранна валута. (Нота № 1.2.7).

4.6. Имоти, машини и оборудване

Имотите машините и оборудването (дълготрайни материални активи) са представени по справедлива цена, намалена с натрупаната амортизация и загубите от обезценка. (Нота № 2.1.1).

➤ Първоначално придобиване

При първоначално придобиване имотите, машините и оборудването се оценяват по цена на придобиване (себестойност), която включва покупната цена, митническите такси и всички други преки разходи, необходими за привеждане на актива в работно състояние. Преките разходи основно са: разходи за подготовка на обекта, разходи за първоначална доставка и обработка, разходите за монтаж, разходи за хонорари на лица, свързани с проекта, невъзстановяеми данъци, разходи за капитализирани лихви за квалифицирани активи и др.

При придобиване на имоти, машини и оборудване при условията на разсрочено плащане, покупната цена е еквивалентна на сегашната стойност на задължението, дисконтирано на база на лихвеното равнище по привлечените от дружеството кредитни ресурси с аналогичен матуритет и предназначение.

Дружеството е определило стойностен праг от 700 лв., под който придобитите активи независимо, че притежават характеристиката на дълготраен актив, се изписват като текущ разход в момента на придобиването им.

➤ Последващо оценяване

Избраният от дружеството подход за последваща балансова оценка на имотите, машините и оборудването е модела на преоценената стойност по МСС 16 – преоценена стойност, намалена с последващо начислените амортизации и натрупаните загуби от обезценка.

Преоценка на имотите, машините и оборудването е прието да се извършва от лицензирани оценители обичайно на период от 5 години. Когато тяхната справедлива стойност се променя съществено на по-кратки интервали от време, преоценката може да се извършва по-често.

➤ *Последващи разходи*

Разходите за ремонти и поддръжка се признават за текущи в периода, през който са направени. Извършени последващи разходи, свързани с имоти, машини и оборудване, които имат характер на подмяна на определени възлови части и агрегати, или на преустройство и реконструкция, се капитализират към балансовата стойност на съответния актив и се преразглежда остатъчния му полезен живот към датата на капитализация. Същевременно, неамортизираната част на заменените компоненти се изписва от балансовата стойност на активите и се признава в текущите разходи за периода на преустройството.

➤ *Методи на амортизация*

Дружеството използва линеен метод на амортизация на имотите, машините и оборудването. Амортизирането на активите започва, когато те са на разположение за употреба. Земята не се амортизира. Полезният живот по групи активи е съобразен с физическото износване, спецификата на оборудването, бъдещите намерения за употреба и с предполагаемото морално остаряване.

Срокът на годност по групи активи е както следва:

- сгради – 25 г.
- пътни съоръжения – 25 г.
- машини и оборудване – 16.67 г.
- съоръжения – 16.67 г.
- компютри – 6.67 г.
- транспортни средства – 5-10 г.
- стопански инвентар – 10 г.

Определените срокове на полезен живот на дълготрайните активи се преглеждат в края на всеки отчетен период и при установяване на значителни отклонения спрямо бъдещите очаквания за срока на използването на активите, същият се коригира перспективно.

➤ *Обезценка на активи*

Балансовите стойности на имотите, машините и оборудването подлежат на преглед за обезценка, когато са налице събития или промени в обстоятелствата, които показват, че балансовата стойност би могла да се отличава трайно от възстановимата им стойност. Ако са налице такива индикатори, че приблизително определената възстановима стойност е по-ниска от тяхната балансова стойност, то последната се изписва до възстановимата стойност на активите. Възстановимата стойност на имотите, машините и оборудването е по-високата от двете: справедлива стойност без разходи за продажба или стойност при употреба. За определянето на стойността при употреба на активите бъдещите парични потоци се дисконтират до тяхната настояща стойност като се прилага дисконтова норма преди данъци, която отразява текущите пазарни условия и оценки на времевата стойност на парите и рисковете, специфични за съответния актив. Загубите от

обезценка се отчитат в отчета за всеобхватния доход (в печалбата или загубата за годината), освен ако за дадения актив не е формиран преоценъчен резерв. Тогава обезценката е за сметка на този резерв и се представя в отчета за всеобхватния доход (към статите на другите компоненти на всеобхватния доход), освен ако тя не надхвърля неговия размер (на резерва), и надвишението се включва като разход в отчета за всеобхватния доход (в печалбата или загубата за годината). Ръководството е преценило, че към датата на финансовия отчет няма индикация за обезценка.

➤ Печалби и загуби от продажба

Дълготрайните материални активи се отписват от отчета за финансовото състояние когато се извадят трайно от употреба и не се очакват от тях бъдещи стопански изгоди или се продадат. Печалбите или загубите от продажби на отделни активи от групата на "имоти, машини и оборудване" се определят чрез сравняването на приходите от продажбата и балансовата стойност на актива към датата на продажбата. Те се посочват нетно, към "други доходи/(загуби) от дейността, нетно" на лицевата страна на отчета за всеобхватния доход (в печалбата или загубата за годината). Частта от компонента "преоценъчен резерв", отнасяща се за продадения актив, се прехвърля директно към компонента "неразпределена печалба" в отчета за промените в собствения капитал.

4.7. Нематериални активи

Нематериалните активи са представени във финансовия отчет по цена на придобиване (себестойност), намалена с натрупаната амортизация и загубите от обезценка.

В дружеството се прилага линеен метод на амортизация на нематериалните активи при определен полезен живот 5 - 10 години.

Балансовата стойност на нематериалните активи подлежи на преглед за обезценка, когато са налице събития, или промени в обстоятелствата, които посочват, че балансовата стойност би могла да надвишава възстановимата им стойност. Тогава обезценката се включва като разход в отчета за всеобхватния доход (в печалбата или загубата за годината).

Нематериалните активи се отписват от баланса когато се извадят трайно от употреба и не се очакват от тях бъдещи стопански изгоди или се продадат. Печалбите или загубите от продажби на отделни активи от групата на "нематериалните активи" се определят чрез сравняването на приходите от продажбата и балансовата стойност на актива към датата на продажбата. Те се посочват нетно, към "други доходи/(загуби) от дейността, нетно" на лицевата страна на отчета за всеобхватния доход (в печалбата или загубата за годината). (Нота № 2.1.2).

Ръководството е преценило, че към датата на финансовия отчет няма индикация за обезценка.

4.8. Инвестиции в дъщерни и асоциирани дружества

Дългосрочните инвестиции, представляващи акции в дъщерни и асоциирани дружества, са представени във финансовия отчет по цена на придобиване (себестойност), която представлява справедливата стойност на възнаграждението, което е било платено, вкл. преките разходи по придобиване на инвестицията, намалена с натрупаната обезценка. (Нота № 2.1.3).

Повечето от тези инвестиции не се търгуват на фондови борси, или продажбите на акции на фондови пазари са минимални по размер. Това обстоятелство не дава възможност да се осигурят

котировки на пазарни цени на активен пазар, които да изразяват достатъчно достоверно и директно справедливата стойност на тези акции.

Притежаваните от дружеството инвестиции в дъщерни и асоциирани дружества подлежат на преглед за обезценка. При установяване на условия за обезценка, същата се признава в отчета за всеобхватния доход (в печалбата или загубата за годината)

При покупка и продажба на инвестиции в дъщерни дружества се прилага "датата на сключване" на сделката.

Инвестициите се отписват, когато се прехвърлят правата, които произтичат от тях на други лица при настъпването на правните основания за това и по този начин се загубва контрола върху стопанските изгоди от съответния конкретен тип инвестиции. Печалбата/(загубата) от продажбата им се представя съответно към "финансови приходи" или "финансови разходи" в отчета за всеобхватния доход (в печалбата или загубата за годината).

Ръководството е преценило, че към датата на финансовия отчет няма индикация за обезценка. Дружеството има акционерно участие във ГАЗ ИНВЕСТ АД в размер на 2 хил.лв., представляващи 0.06 % от АКТИВИТЕ.

През 2015 г. в ГАЗ ИНВЕСТ АД няма решение за разпределяне на дивидент. Липсва информация за дейността на дружеството. Ръководството е решило, че инвестицията не подлежи на обезценка.

4.9. Материални запаси

Материалните запаси са оценени по по-ниската от: цена на придобиване (себестойност) и нетната им реализируема стойност.

Разходите, които се извършват, за да доведат даден продукт в неговото настоящо състояние и местонахождение, се включват в цената на придобиване (себестойността), както следва:

- суровини и материали в готов вид и стоки – всички доставни разходи, които включват покупната цена, вносни мита и такси, транспортни разходи, невъзстановяеми данъци и други разходи, които допринасят за приважане на материалите и стоките в готов за тяхното използване/продажба вид;
- готова продукция и незавършено производство – преките разходи на материали и труд и приспадащата се част от производствените непреки разходи при нормално натоварен капацитет на производствените мощности, с изключение на административните разходи, курсовите разлики и разходите по привлечени финансови ресурси.

Включването на постоянните общопроизводствени разходи в себестойността на произвежданата продукция и полуфабрикати се извършва на базата на нормален капацитет. Избраната от дружеството база за разпределението им по продукти е пряк труд, формиран въз основа на трудови норми.

При употребата (продажбата) на материалните запаси се използва методът на средно-претеглената цена (себестойност). (Нота № 2.1.4).

Нетната реализируема стойност представлява приблизително определената продажна цена на даден актив в нормалния ход на стопанската дейност, намалена с приблизително определените разходи по довършването в търговски вид на този актив и приблизително определените разходи за реализация.

Ръководството е преценило, че към датата на финансовия отчет няма индикация за обезценка.

4.10. Търговски и други вземания

Търговските вземания се представят и отчитат по справедлива стойност на база стойността на оригинално издадената фактура (себестойност), намалена с размера на обезценката за несъбираеми суми. В случаите на разсрочени плащания над обичайния кредитен срок, при които не е предвидено допълнително плащане на лихва или лихвата значително се различава от обичайния пазарен лихвен процент, вземанията се оценяват първоначално по тяхната справедлива стойност, а последващо – по амортизируема стойност, след приспадане на инкорпорираната в тяхната номинална стойност лихва, определена по метода на ефективната лихва. (Нота № 2.1.5,7).

Приблизителната оценка за загуби от съмнителни и несъбираеми вземания се прави, когато за събираемостта на цялата сума или част от нея съществува висока несигурност. Несъбираемите вземания се изписват, когато правните основания за това настъпят. Обезценката на вземанията се начислява чрез съответна кореспондентна корективна сметка за всеки вид вземане към статията “други разходи” на лицевата страна на отчета за всеобхватния доход (в печалбата или загубата за годината).

4.11. Парични средства и парични еквиваленти

Паричните средства и еквиваленти включват касовите наличности, разплащателните сметки и краткосрочните депозити в банки, чийто оригинален матуритет е до 3 месеца (Нота № 2.1.8).

За целите на изготвянето на отчета за паричните потоци:

- паричните постъпления от клиенти и паричните плащания към доставчици са представени брутно, с включен ДДС (20%);
- лихвите, свързани с оборотни кредити, обслужващи текущата дейност, се включват в оперативна дейност;
- краткосрочно (до 3 месеца) блокираните парични средства са третиранни като парични средства и еквиваленти;
- при наличие на банкови депозити с оригинален матуритет до три месеца същите са третиранни като парични средства и еквиваленти, а получените лихви по тях - се включват в състава на паричните потоци от инвестиционна дейност.
- платеният ДДС по покупки на дълготрайни активи от чуждестранни доставчици се посочва на ред “платени данъци”, а при доставка на дълготрайни активи от страната се посочва на ред “плащания към доставчици” към паричните потоци от оперативна дейност, доколкото той участва и се възстановява заедно и в оперативните потоци на дружеството за съответния период (месец).

4.12. Търговски и други задължения

Търговските и другите текущи задължения се отчитат по стойността на оригиналните фактури (цена на придобиване), която се приема за справедливата стойност на сделката и ще бъде изплатена в бъдеще срещу получените стоки и услуги. В случаите на разсрочени плащания над обичайния кредитен срок, при които не е предвидено допълнително плащане на лихва или лихвата значително се различава от обичайния пазарен лихвен процент, задълженията се оценяват първоначално по тяхната справедлива стойност, а последващо – по амортизируема стойност, след

припадаване на инкорпорираната в тяхната номинална стойност лихва, определена по метода на ефективната лихва. (Нота № 2.2.7).

4.13. Лихвоносни заеми и други привлечени финансови ресурси

Всички заеми и други привлечени финансови ресурси се отчитат първоначално по себестойност (номинална сума), която се приема за справедлива стойност на полученото по сделката, нетно от преките разходи, свързани с тези заеми и привлечени ресурси. След първоначалното признаване, лихвоносните заеми и други привлечени ресурси, са последващо оценени по амортизируема стойност, определена чрез прилагане на метода на ефективната лихва. Амортизируемата стойност е изчислена като са взети предвид всички видове такси, комисионни и други разходи, вкл. дисконт или премия, асоциирани с тези заеми. Печалбите и загубите се признават в отчета за всеобхватния доход (в печалбата или загубата за годината) като финансови разходи (лихви) или приходи през периода на амортизация или когато задълженията се отпишат или редуцират (Нота № 2.2.4-5.).

Лихвоносните заеми и други привлечени финансови ресурси се класифицират като текущи, освен за частта от тях, за която дружеството има безусловно право да уреди задължението си в срок над 12 месеца от края на отчетния период.

4.14. Лизинг

Финансов лизинг

Лизингополучател

Финансовият лизинг, при който се трансферира към дружеството съществена част от всички рискове и стопански ползи, произтичащи от собствеността върху актива под финансов лизинг, се капитализира в отчета за финансовото състояние на лизингополучателя като се представя като имоти, машини и оборудване под лизинг по цена на незабавна продажба или ако е по-ниска - по сегашната стойност на минималните лизингови плащания. Лизинговите плащания съдържат в определено съотношение финансовия разход (лихвата) и припадащата се част от лизинговото задължение (главница), така че да се постигне постоянен лихвен процент за оставащата неизплатена част от главницата по лизинговото задължение. Лихвените разходи се включват в отчета за всеобхватния доход (в печалбата или загубата за годината) като финансови разходи (лихва) на база ефективен лихвен процент.

Придобитите под финансов лизинг активи се амортизират на база полезния живот.

Оперативен лизинг

Лизингополучател

Лизинг, при който наемодателят продължава да притежава съществена част от всички рискове и стопански изгоди от собствеността върху дадения актив се класифицира като оперативен лизинг. Поради това активът не се включва в отчета за финансовото състояние на лизингополучателя.

Плащанията във връзка с оперативния лизинг се признават като разходи в отчета за всеобхватния доход (в печалбата или загубата за годината) на база линеен метод за периода на лизинга.

4.15. Пенсионни и други задължения към персонала по социалното и трудово законодателство

Трудовите и осигурителни отношения с работниците и служителите в КЛИМАТЕХ АД се основават на разпоредбите на Кодекса на труда и на разпоредбите на действащото осигурително законодателство.

Основно задължение на дружеството в качеството му на работодател е да извършва задължително осигуряване на наетия персонал за фонд "Пенсии", допълнително задължително пенсионно осигуряване (ДЗПО), фонд "Общо заболяване и майчинство" (ОЗМ), фонд "Безработица", фонд "Трудова злополука и професионална болест" (ТЗПБ) и здравно осигуряване. Размерите на осигурителните вноски се утвърждават със Закона за бюджета на ДОО и Закона за бюджета на НЗОК за съответната година. Вноските се разпределят между работодателя и осигуреното лице в съответствие с правилата от Кодекса за социално осигуряване (КСО).

Осигурителните и пенсионни планове, прилагани от дружеството в качеството му на работодател, се основават на българското законодателство и са планове с дефинирани вноски. При тези планове работодателят плаща месечно определени вноски в държавните фонд "Пенсии", фонд "ОЗМ", фонд "Безработица", фонд "ТЗПБ", както и в универсални и професионални пенсионни фондове - на база фиксирани по закон проценти и няма правно или конструктивно задължение да доплаща във фондовете бъдещи вноски в случаите, когато те нямат достатъчно средства да изплатят на съответните лица заработените от тях суми за периода на трудовия им стаж. Аналогични са и задълженията по отношение на здравното осигуряване.

Към дружеството няма създаден и функциониращ частен доброволен осигурителен фонд.

➤ Краткосрочни доходи

Краткосрочните доходи за персонала под формата на възнаграждения, бонуси и социални доплащания и придобивки (изискуеми в рамките на 12 месеца след края на периода, в който персоналят е положил труд за тях или е изпълнил необходимите условия) се признават като разход в отчета за всеобхватния доход (в печалбата или загубата за годината) в периода, в който е положен трудът за тях или са изпълнени изискванията за тяхното получаване, и като текущо задължение (след приспадане на всички платени вече суми и полагащи се удържки) в размер на недисконтираната им сума. Дължимите от дружеството вноски по социалното и здравно осигуряване се признават като текущ разход и задължение в недисконтиран размер, заедно и в периода на начисление на съответните доходи, с които те са свързани. (Нота № 2.2.9).

Към датата на всеки финансов отчет дружеството прави оценка на сумата на очакваните разходи по натрупващите се компенсируеми отпуски, която се очаква да бъде изплатена като резултат от неизползваното право на натрупан отпуск. В оценката се включват приблизителната преценка за разходите за самите възнаграждения и разходите за вноски по задължителното обществено и здравно осигуряване, които работодателят дължи върху тези суми.

➤ Дългосрочни доходи при пенсиониране

Съгласно Кодекса на труда работодателят е задължен да изплаща на персонала при настъпване на пенсионна възраст обезщетение, което в зависимост от трудовия стаж в предприятието може да варира между 2 и 6 брутни работни заплати към датата на прекратяване на

трудоовото правоотношение. По своите характеристики тези схеми представляват планове с дефинирани доходи.

Разходите за минал стаж се признават веднага в отчета за всеобхватния доход (в печалбата или загубата за годината).

Дружеството няма приета политика да начислява дългосрочни доходи на персонала поради несигурността в законодателството ни относно пенсионното осигуряване.

➤ *Доходи при напускане*

Съгласно разпоредбите на Кодекса на труда, дружеството в качеството му на работодател има задължение да изплати при прекратяване на трудовия договор, преди пенсиониране, определени видове обезщетения.

Дружеството признава задължения към персонала по доходи при напускане преди настъпване на пенсионна възраст, когато е демонстриран обвързващ ангажимент, на база анонсиран план, да се прекрати трудовият договор със съответните лица без да има възможност да се отмени, или при формалното издаване на документите за доброволно напускане. Доходи при напускане, платими след повече от 12 месеца от края на отчетния период, се дисконтират и представят в отчета за финансовото състояние по тяхната сегашна стойност. Няма взети решения за съкращаване на персонал. Няма необходимост за включване на провизия в баланса.

4.16. Акционерен капитал и резерви

Дружеството е акционерно и е задължено да регистрира в Търговския регистър определен размер на *акционерен капитал*, който да служи като обезпечение на вземанията на кредиторите на дружеството. Акционерите отговарят за задълженията на дружеството до размера на своето акционерно участие в капитала и могат да претендират връщане на това участие само в производство по ликвидация или несъстоятелност. Дружеството отчита основния си капитал по номинална стойност на регистрираните в съда акции. (Нота № 2.2.1).

Съгласно изискванията на Търговския закон и устава, дружеството е длъжно да формира и резерв "*фонд Резерви*", като източници на фонда могат да бъдат:

- най-малко една десета от печалбата, която се отделя докато средствата във фонда достигнат една десета част от акционерния капитал или по-голяма част, определена по решение на Общото събрание на акционерите;
- средствата, получени над номиналната стойност на акциите при издаването им (премнен резерв);
- други източници, предвидени по решение на Общото събрание. (Нота № 2.2.2).

Средствата от фонда могат да се използват само за покриване на годишната загуба и на загуби от предходни години. Когато средствата във фонда достигнат определения в устава минимален размер, средствата над тази сума могат да бъдат използвани за увеличаване на акционерния капитал.

4.17. Финансови инструменти

4.17.1. Кредити и вземания

Кредити и вземания са недеривативни финансови активи с фиксирани или установими плащания, които не се котират на активен пазар. Те се оценяват в отчета за финансовото състояние по тяхната амортизируема стойност при използването на метода на ефективната лихва, намалена с направена обезценка. Тези активи се включват в групата на текущите активи, когато матуритетът им е в рамките на 12 месеца или в обичаен оперативен цикъл на дружеството, а останалите – като нетекущи.

Тази група финансови активи включва: търговски вземания, други вземания от контрагенти и трети лица, и паричните средства и парични еквиваленти от отчета за финансовото състояние. Лихвеният доход по "кредитите и вземанията" се признава на база ефективна лихва, освен при краткосрочните вземания под 3 месеца, където признаването на такава лихва е неоснователно като несъществено и в рамките на обичайните кредитни условия. Той се представя в отчета за всеобхватния доход (в печалбата или загубата за годината), към статията „финансови приходи“.

На датата на всеки отчет за финансовото състояние дружеството оценява дали са настъпили събития и обстоятелства, които показват наличието на обективни доказателства, налагащи обезценка на кредитите и вземанията

4.17.2. Финансови пасиви и инструменти на собствен капитал

Дружеството класифицира дългови инструменти и инструменти на собствен капитал или като финансови задължения или като собствен капитал в зависимост от същността и условията в договор със съответния контрагент относно тези инструменти.

Финансови пасиви

Финансовите пасиви включват заеми (кредити), задължения към доставчици и други контрагенти. Първоначално те се признават в баланса по справедлива стойност, нетно от преките разходи по транзакцията, а последващо – по амортизируема стойност по метода на ефективната лихва (Нотн 2.2.4-10).

4.18. Данъци върху печалбата

Текущите данъци върху печалбата са определени в съответствие с изискванията на българското данъчно законодателство – Закона за корпоративното подоходно облагане. Номиналната данъчна ставка за 2015 г. е 10 % (2014 г.: 10%).

Отсрочените данъци върху печалбата се определят чрез прилагане на балансовия пасивен метод за всички временни разлики към датата на финансовия отчет, които съществуват между балансовите стойности и данъчните основи на отделните активи и пасиви.

Отсрочените данъчни пасиви се признават за всички облагаеми временни разлики, с изключение на тези, породили се от признаването на актив или пасив, който към датата на стопанската операция не е повлиял върху счетоводната и данъчната печалба/(загуба).

Отсрочените данъчни активи се признават за всички намаляеми временни разлики и за неизползваните данъчни загуби, до степен, до която е вероятно те да се проявят обратно и да бъде генерирана в бъдеще достатъчна облагаема печалба или да се проявят облагаеми временни разлики, от които да могат да се приспадат тези намаляеми разлики, с изключение на разликите, породили

се от признаването на актив или пасив, който към датата на стопанската операция не е повлиял върху счетоводната и данъчната печалба/(загуба).

Балансовата стойност на всички отсрочени данъчни активи се преглежда на всяка дата на отчета за финансовото състояние и се редуцира до степента, до която е вероятно те да се проявят обратно и да се генерира достатъчно облагаема печалба или проявяващи се през същия период облагаеми временни разлики, с които те да могат да бъдат приспаднати или компенсирани.

Отсрочените данъци, свързани с обекти, които са отчетени като други компоненти на всеобхватния доход или друга позиция в отчета за финансовото състояние, също се отчитат директно към съответния компонент на всеобхватния доход или балансова позиция.

Отсрочените данъчни активи и пасиви се оценяват на база данъчните ставки, които се очаква да се прилагат за периода, през който активите ще се реализират, а пасивите ще се уредят (погасят), на база данъчните закони, които са в сила или с голяма степен на сигурност се очаква да са в сила.

Към 31.12.2015 г. отсрочените данъци върху печалбата са оценени при ставка 10 % (31.12.2014 г.: 10 %).

4.19. Доходи на акция

Основните доходи на акция се изчисляват като се раздели нетната печалба или загуба за периода, подлежаща на разпределение между акционерите, притежатели на обикновени акции, на средно-претегления брой на държаните обикновени акции за периода.

Средно-претегленият брой акции представлява броят на държаните обикновени акции в началото на периода, коригиран с броя на обратно изкупените обикновени акции и на новозададените такива през периода, умножен по средно-времевия фактор. Този фактор изразява броя на дните, през които конкретните акции са били държани, спрямо общия брой на дните през периода.

При капитализация, допълнителна емисия или разделяне, броят на обикновените акции, които са в обръщение до датата на това събитие, се коригира, за да се отрази пропорционалната промяна в броя на обикновените акции в обръщение така, сякаш събитието се е случило в началото на представения най-ранен период.

Доходи на акции с намалена стойност не се изчисляват, тъй като няма издадени потенциални акции с намалена стойност.

4.20. Преценки от определящо значение при прилагане счетоводната политика на дружеството. Ключови приблизителни оценки и предположения с висока несигурност.

4.20.1. Материални запаси

Нормален капацитет

Нормалният производствен капацитет на дружеството е определен на база приходи от продажби за пет последователни отчетни периода (години).

Обезценка

В края на всяка финансова година дружеството извършва преглед на състоянието, срока на годност и използваемостта на наличните материалните запаси. При установяване на запаси, които съдържат потенциална вероятност да не бъдат реализирани по съществуващата им балансова

стойност в следващите отчетни периоди, дружеството обезценява материалните запаси до нетна реализируема стойност.

4.20.2. Обезценка на вземания

Приблизителната оценка за загуби от съмнителни и несъбираеми вземания се прави към датата на всеки отчет, на индивидуална база. Вземанията, при които са констатирани трудности при тяхното събиране, подлежат на анализ за определяне на частта от тях, която е реално събираема, а останалата част до номинала на съответното вземане се признава в отчета за всеобхватния доход (в печалбата или загубата за годината) като загуба от обезценка.

След 360 дни закъснение вече се счита, че може да има индикатори за обезценка. При преценката на събираемостта на вземанията ръководството прави анализ на цялата експозиция от всеки контрагент с оглед установяване на реалната възможност за събирането им, а не само на ниво просрочени индивидуални вземания от контрагента, вкл. и възможностите за събиране на лихви за просрочията. При установяване на висока несигурност относно събираемостта на дадено вземане (група вземания) се прави преценка каква част от него (тях) е обезпечена (залог, ипотека, поръчителства, банкова гаранция) и по този начин е гарантирана събираемостта им (чрез бъдещо възможно реализиране на обезпечението или плащане от поръчител). Вземанията или частта от тях, за които ръководството преценява, че съществува много висока несигурност за събирането им и не са обезпечени, се обезценяват на 100 %.

За 2015г. признатите обезценки на вземанията (нетно от възстановените) са в размер на 6 х.лв. (2014 г.: 4 х.лв.)

4.20.3. Провизии за съдебни дела

- Няма заведени съдебни дела срещу дружеството.